

2. Про адміністративні послуги : Закон України від 6 вересня 2012 р. № 5203-VI // Відом. Верхов. Ради України. – 2013. – № 32. – Ст. 409.

3. Шляхи підвищення якості надання адміністративних послуг в Україні / Н. С. Грабар // Актуальні проблеми державного управління. – 2015. – № 1. – С. 33-39.

4. Адміністративна процедура та адміністративні послуги. Зарубіжний досвід і пропозиції для України / авт.-упоряд. В. П. Тимошук. – К. : Факт, 2003. – 496 с.

5. Холопов В.А. Сравнительный анализ инновационных механизмов предоставления государственных и муниципальных услуг в зарубежных странах [Електронний ресурс] / В. А. Холопов. – Режим доступу : <http://www.center-bereg.ru/h195.html>.

Надія ПАНЬКІВ

Тернопільський національний економічний університет, Україна

УПРАВЛІННЯ ФАКТОРАМИ КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОСТІ ПІДПРИЄМСТВА

Питання підвищення конкурентоспроможності підприємств на сьогоднішній день є особливо актуальним. Конкурентоспроможність нашої країни залежить від конкурентоспроможності її підприємств і галузей. У суспільстві назріло розуміння необхідності професійного управління мікро- і макросистемами як основним фактором розвитку національної економіки.

У сучасних умовах господарювання висока конкурентоспроможність підприємства вважається запорукою отримання високого та стабільного прибутку. Нині для вітчизняних підприємств виявлення резервів підвищення конкурентоспроможності розглядається як перманентна та гостра проблема.

Проблеми управління факторами конкурентоспроможності в цей період зумовлені посиленням характером конкуренції. Постійні та стрімкі зміни характеру ринкового середовища змушують шукати все нові й нові фактори залучення уваги споживача до продукції, в результаті чого їх вибір на практиці не завжди носить системний характер.

У контексті розгляду системи управління конкурентоспроможністю підприємства важливим є питання оцінювання конкурентоспроможності організації. Необхідно зазначити, що критерії такого оцінювання можуть залежати від позиції, з якої вона виробляється. Так, наприклад, з позиції акціонерів конкурентоспроможність може бути виражена через стабільність отримання дивідендів по акціях, що їх можливий ріст і

збільшення ціни реальної вартості акцій даного підприємства на фондовій біржі. З позиції інтересів регіональних органів управління та населення регіону, суспільних та загальнодержавних інтересів у якості параметрів конкурентоспроможності будуть виступати суми надходжень до державного бюджету, своєчасна сплата всіх податків і платежів, екологічна безпека виробництва і продукції. З позиції споживачів продукції, що випускається підприємством – задоволення споживачами співвідношенням ціни та якості продукту. З боку інвесторів і кредиторів – платоспроможність, стійкість функціонування та економічне зростання. З позиції інтересів трудового колективу – динаміка рівня заробітної плати, можливість довгострокової кар'єри на підприємстві.

У практичній діяльності менеджмент організації здійснює управління конкурентоспроможністю під впливом певних факторів: прийнятого стилю керівництва, рівня власної кваліфікації та кваліфікації фахівців, досвіду роботи, ступеня консерватизму. Існуючі підходи до управління конкурентоспроможністю можна класифікувати так: інтуїтивний, хаотичний, спонтанний і систематизований підходи. Зазначимо, що перші три підходи не передбачають цілеспрямованість і послідовність здійснення дій для забезпечення конкурентоспроможності.

Основними етапами процесу управління факторами конкурентоспроможності вважаються:

- а) всебічне дослідження зовнішнього середовища;
- б) ситуаційно-прогностичне оцінювання поточного стану організації;
- в) розроблення багаторівневої стратегічно спрямованої структури цілей конкурентоспроможності організації.

Зауважимо, що однією з визначальних системи управління конкурентоспроможністю є її постійне творче вдосконалення. При цьому вона повинна носити пошуково-дослідний характер і виходити з трьох основних складових: керуючої і керованої підсистем та зовнішнього середовища.

Розгляд літературних джерел свідчить, що у теорії недостатньо чітко прописана комплексна система факторів конкурентоспроможності. У науковій літературі в основному представлена інформація щодо стандартного набору факторів, що включає ціну, витрати, якість, диференціацію, тобто про фактори конкурентоспроможності товару. По параметрах загально організаційної конкурентоспроможності також інформація є, але найчастіше вона представлена у вигляді часткового розгляду окремих питань управління конкурентоспроможністю.

Приймаючи рішення з управління конкурентоспроможністю необхідно чітко визначити чинники, на які необхідно впливати. Відсутність розмежувань у рівні факторів конкурентоспроможності може